

СЛУХАЕМО ПРО ЛЕНИНА

СЛУХАЄМО ПРО ЛЕНІНА

ВІРШІ

Для дошкільного
та молодшого шкільного віку

Художник
ЄВГЕН КОТЛЯР

КИЇВ «ВЕСЕЛКА» 1984

ВОЛОДЯ УЛЬЯНОВ

Хлопчєня з розумними очима,
Із чолом високим та ясним,—
Гріє серце постать ця любима,
Це обличчя, рідне нам усім.

З року в рік безсмертна слава лине
До найдальших на землі країв:
Виріс той з маленького хлопчини,
Хто велику партію створив.

Він неправду подолав криваву,
Вождь і друг усім трудівникам,
Він Радянську збудував державу,
Заповів прекрасну дружбу нам.

Придивіться ж до портрета, діти,
Чистим серцем присягу складіть,
Щоб, як Ленін научив нас, жити,
Щоб, як Ленін нас учив, творить.

Максим Рильський

ЛЮБИМ ІЛЛІЧА

Заспівали діти
Пісеньку дзвінку:
— Як нам гарно жити
В нашім дитсадку!
І, здається, Ленін
Вийшов у цей час
У садок зелений,
Щоб послухать нас.
Ленін добрим серцем
Так любив малят!
Недаремно зветься
Ленінським наш сад.
Мов живий, між квітів
Нас він зустріча.
Ми найдужче в світі
Любим Ілліча!

Валентин Бичко

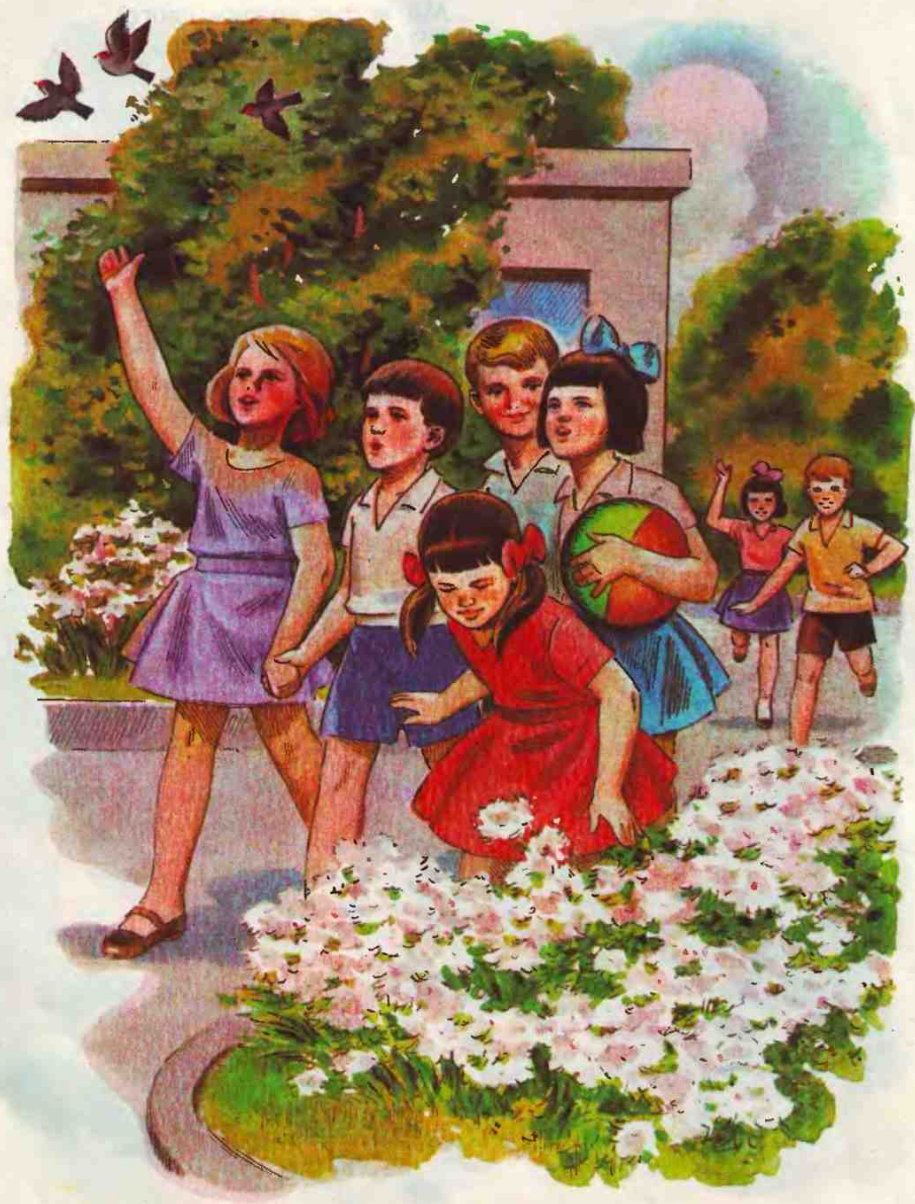
СЛУХАЄМ ПРО ЛЕНІНА

Як в саду заграв ріжок —
Вийшли ми на моріжок.
Там, де вишня, де струнка,—
Посідали ми кружка.

Вітер по траві ступає,
Цвіт із вишні обсипає,
Цвіт спадає нам на плечі,
Юні плечі, молодечі.

А нам тее і байдуже,
Бо ми слухаємо дуже:
Книжку старша розгортає,
Нам про Леніна читає,—

Як учився він, як жив,
Як з біднотою дружив.

...Ми ж тут додаєм свого:
— Як ми любимо його.

Десь в саду пиляє пилка,
Пролетіла тихо бджілка,
Вітер гілоньку хитає,
Старша ж далі знов читає:

— Всі трудящі, як в неволі,
На чужому роблять полі.
За дітей царі не дбають,
В школу бідних не пускають.

Цар же бідних не любить,
В тюрми кидав їх і бив.
Ленін встав, як світ-зоря,
Й кличе всіх проти царя:

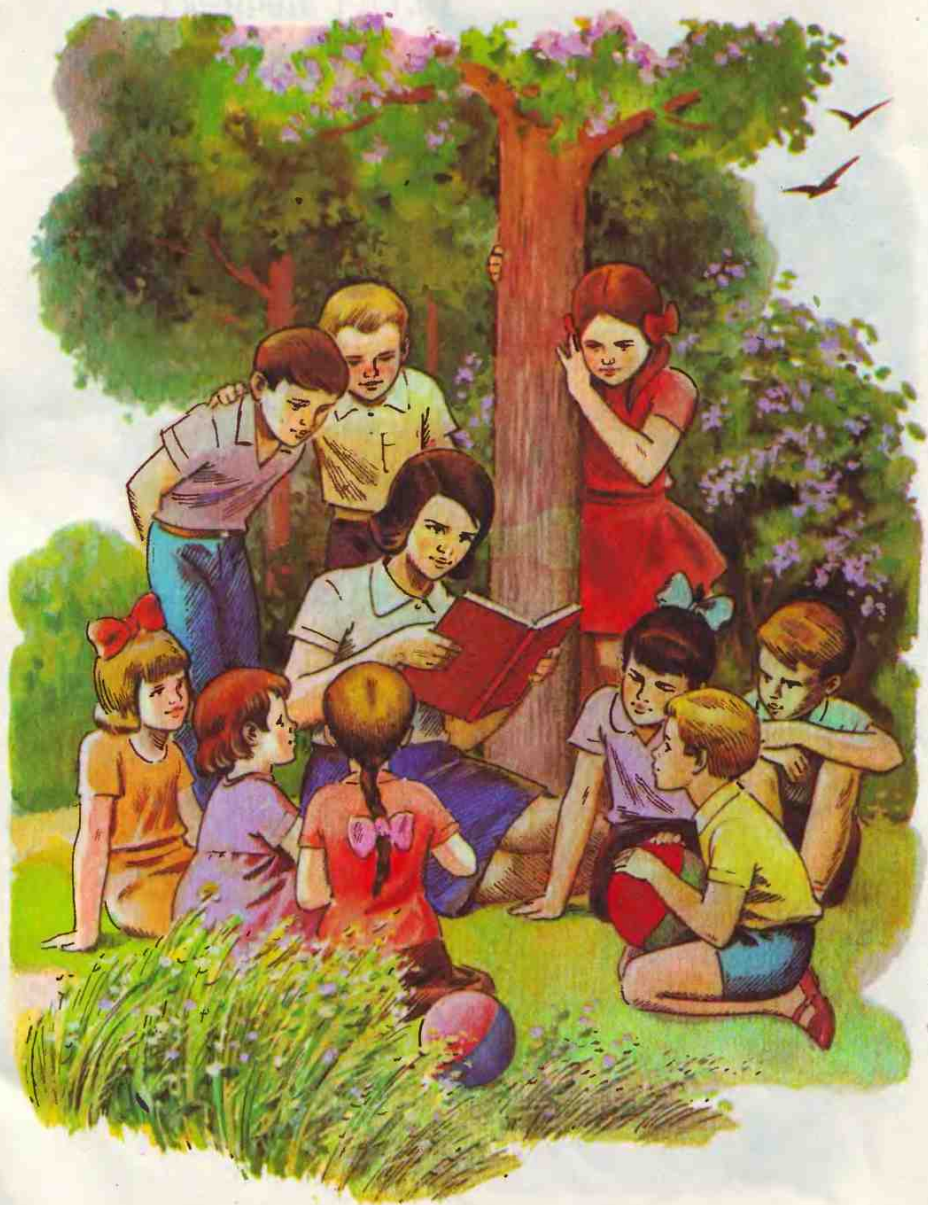
«Робітництво і селяни,
А вставайте! — сонце гляне...
Правда з нами! Ми не згинем!
Трони царські перекинем!»

І у Жовтні це було:
Робітництво бій вело.
І настала в нас свобода
Для трудящого народу.

Школу дітям Ленін дав,
Матерям він помагав. —
...Ми ж тут додаєм свого:
— Як ми любимо його!

Цвіт спадає нам на плечі,
Юні плечі, молодечі.
Хмарка в небі он біжить, —
Як щасливо в світі жить!

Павло Тичина

ІЛЛІЧ І ДІВЧИНКА

Маленький вірш про Ілліча
Вам, товариство миле.
Колись він стрів мале дівча,
Голодне і змарніле.

А був тоді жорстокий час,
Ті дні були суворі,
Коли ішли бої у нас
За п'ятикутні зорі.

Було роботи в Ілліча,
Що й словом не сказати...
Здавалось — міг би на дівча
Уваги не звертати.

Та він узяв маля, зігрів,
Дав їсти, дав і пити...
Ілліч ненавидіти вмів,
Та вмів він і любити.

Ілліч ненавидів панів —
Гнобителів жорстоких.
Трудящих палко він любив,
Іх діток яснооких.

Щасливі діти в нас ростуть,
Немов сади зелені.
Нехай же за мету візьмуть —
Такими будь, як Ленін.

Максим Рильський

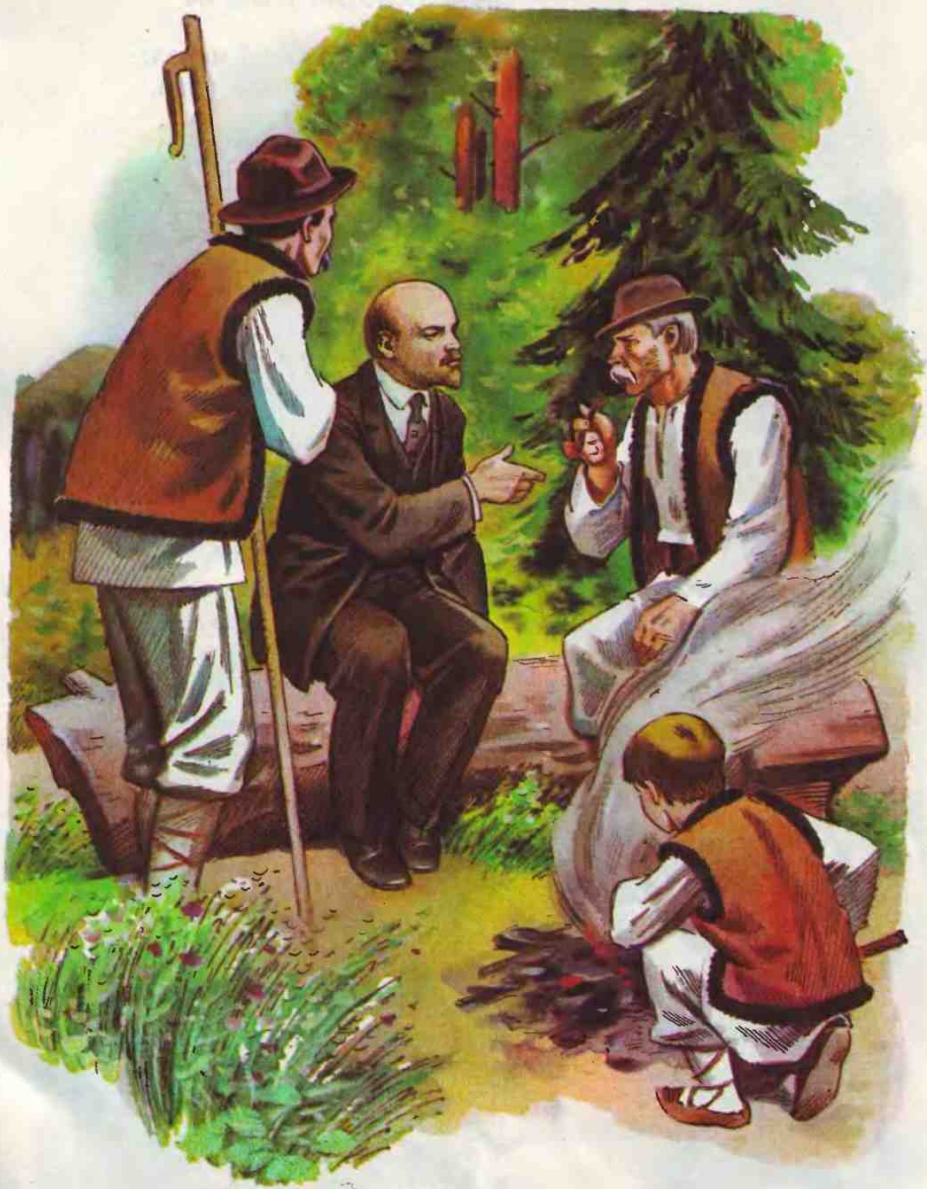

СТЕЖКА В ГОРАХ

Гори Татри в шапках білобоких
Сині тіні стелять по землі.
Тут колись в тривожні давні роки
Жив Ілліч у польському селі.
Він у бідній хатці-дерев'янці
Працював до ночі за столом.
Тут його півні будили вранці,
Сонце в шибку дихало теплом.
Ждав не раз він друзів у тривозі,
Хвилювавсь од щирої душі,
І до нього, змучені в дорозі,
Приїздили в дім товариші.
А було — втомившись працювати,
Ледве промінь ляже на траві,
Йшов Ілліч у гори мандрувати,
На високі кручі снігові.
Гомонів на луках з пастухами,
У золі картоплю з ними пік.
І вони услід йому зітхали:
«Отакий хороший чоловік!»
А тоді, забувши про утому,
Назбиравши в лузі різних трав,
Він вертався ввечері додому,
Биту стежку в присмерку шукав.
Налітали бурі звідусюди,
Не одну змітали в горах путь.
Але й досі в сивих Татрах люди
Іллічеву стежку бережуть.
Там, де сосни зводяться суворі,
Де в гіллі бринить пташиний спів,
На горі горять червоні зорі:
«Ось дивіться! Ленін тут ходив!»
І пісні про нього знають діти,
І казки складають пастухи.
Вічно в світі будуть пломеніти
Найдорожчі ленінські шляхи!

Марія Пригара

ЗА НАКАЗОМ ІЛЛІЧА

Це Ленін дав такий наказ:
Щоб людям в світлі жити,
Електростанції у нас
На ріках спорудити.

Коли б прокинувся Ілліч,
І вийшов з Мавзолею,
І кинув погляд в синю ніч
Над рідною землею,—

Як він радів би тисячам
Вогнів ясних, веселих,
Що засвітились тут і там
В колгоспних наших селах!

І скрізь спалахують весь час
Нові вогні численні.
Це люди здійснюють наказ,
Що дав великий Ленін.

Наталія Забіла

ПРАПОРЕЦЬ

Із прапорцем червоним
Я в тата на плечі.
Як хороше колони
Убрались в кумачі.

Під цими прапорами
Трудящі йшли на бій
З буржуями-панамі
У Жовтень грозовий.

Малесенька частинка
Великих прапорів,
Мій прапорець-жаринка
Вгорі замайорів.

Він весело тріпоче,
З ним радісно іти,
І неодмінно хочу
Я ленинцем зрости!

Грицько Бойко

ПІД ЯСНИМИ ЗОРЯМИ

Зігріті щедро веснами,
Квітучими, зеленими,
Найпершу нашу пісеньку
Співаємо про Леніна.

Назбирані під соснами,
Під липами і кленами —
Найперші наші квітоньки
Ми несемо до Леніна.

Під зорями червоними,
Під стягами священними —
Найперша наша стежечка
Прослалася до Леніна.

Тамара Коломієць

З М І С Т

Рильський Максим Володя
Ульянов 3
Бичко Валентин Любим Ілліча 4
Тичина Павло Слухаєм про
Леніна 4
Рильський Максим Ілліч і дів-
чинка 8
Пригара Марія Стежка в горах 10
Забіла Наталя За наказом Іллі-
ча 12
Бойко Грицько Прапорець 12
Коломієць Тамара Під ясними
зорями 14

СЛУШАЕМ ПРО ЛЕНИНА

С т и х и

(На українском языкє)

Для дошкільного
і младшого шкільного возраста

Художник

Евгеній Евгеньевич Котляр

Києв «Вєсьяка»

Редактор *В. В. Камєнчук*

Художній редактор *В. А. Капун*

Тєхнічний редактор *Т. В. Остапєцька*

Коректор *М. З. Волович*

Информ. бланк № 3265

Здано на виробництво 26.12.83. Підписано до друку 05.04.84.
Формат 84×108^{1/16}. Папір офсетний № 1. Гарнітура літературна.
Друк офсетний. Умов. друк. арк. 1,68. Умов. ф.арб.-відб. 7,56.
Обл.-вид. арк. 1,42. Тираж 200 000 пр. Зам. 3—3488. Ціна 15 к.
Срєдєна Дружби народів виданництво «Вєселка», 252050, Київ-50,
Мєльникова, 63.

Головне підприємство виробничого об'єднання «Поліграфкинг»,
252057, Київ-57, вул. Довженка 3.

